

MRF 2023.229

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 25. september 2023, j.nr. 22/16141

Afvist E's klage over afslag på lovliggørende dispensation fra naturbeskyttelseslovens § 3 til spildevandsledning fra E's ejendom gennem § 3-beskyttet moseområde på naboejendom tilhørende lokal grundejerforening, da E ikke havde tilstrækkelig rådighed over mosen til at være adressat for afgørelsen og dermed ikke var klageberettiget.

Hillerød Kommune traf den 28. oktober 2022 afgørelse om afslag på lovliggørende dispensation fra naturbeskyttelsesloven § 3 til en rørledning, der løb fra E's ejendom gennem et § 3-beskyttet moseområde ejet af en lokal grundejerforening. Formålet med rørledningen var at aflede tagvand og vand fra omfangsdræn på E's ejendom gennem det omhandlende § 3-beskyttede moseområde, der udgjorde 11.860 m², og videre ud i Esrum Sø. Kommunen havde forud for etableringen af rørledningen meddelt E tilladelse efter miljøbeskyttelsesloven til udledning af regnvand fra tagareal til Esrum Sø via pumpeanlæg, men kommunen havde ikke givet tilladelse til, at rørledningen kunne løbe gennem det omhandlende moseområde. Grundejerforeningen, som ejede moseområdet, anmodede kommunen om at se på forholdet. Efter besigtigelse meddelte kommunen afslag på lovliggørende dispensation fra § 3, hvilket kommunen begrundede med, at rørledningen ville have en drænende effekt på det § 3-beskyttede moseområde, og at der forelå alternative placeringer. Kommunens afgørelse blev påklaget af E, der navnlig anførte, at etableringen af rørledningen udgjorde en udskiftning af et allerede eksisterende ældre rør, at denne etablering ikke påvirkede mosen, og at afslaget var meddelt uden

den fornødne høring af E. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden), lagde indledningsvis til grund, at den påklagede afgørelse alene omhandlede det af grundejerforeningen ejede § 3-beskyttede moseområde og ikke omfattede E's ejendom, uagtet at der var tale om afledning af vand fra denne ejendom. Nævnet afviste herefter at realitetsbehandle E' klage med henvisning til, at E ikke var klageberettiget efter naturbeskyttelseslovens § 86, stk. 1. Nævnet lagde vægt på, at E ikke var ejer af det areal, som den påklagede afgørelse omhandlede, og at "det juridiske udgangspunkt" er, at adressaten for afgørelsen er den, som har rådighed over den berørte ejendom. Det ændrede ikke herpå, at E havde ansøgt om og modtaget kommunens afslag på nedgravning af rørledningen. Nævnet fandt videre, at E's ret til at føre rørledningen under moseområdet på grundejerforeningens ejendom var "for beskeden til at give klager klageberettigelse i medfør af en brugsret". På den baggrund, og da naboer ikke er klageberettiget efter naturbeskyttelseslovens § 86, stk. 1, var E ikke omfattet af kredsen af klageberettigede, hvorfor Miljø- og Fødevarerklagenævnet afviste klagen.

Kommentar: Klagenævnets nyere praksis, hvorefter adressaten for en afgørelse sidestilles med den, der har rådighed over den berørte ejendom, er klart uholdbar, jf. tilsvarende kommentarerne til **MRF 2023.182 Mfk** og **MRF 2023.218 Mfk**. I ovenstående sag er det uforståeligt, at E ikke blev anset for adressat for kommunens afgørelse, når det fremgår af sagens oplysninger, at E havde etableret rørledningen over grundejerforeningens ejendom, at det var E, som søgte om og modtog kommunens afslag, og at E havde ret til at have rørledningen liggende under ejendommen. Afslaget på retlig lovliggørende dispensation rejser i øvrigt et selvstændigt problem, da kommunen ikke i naturbeskyttelseslovens § 73, stk. 5, har hjemmel til at påbyde E at lovliggøre forhold på fremmed ejendom, medmindre det lægges til grund, at E netop har rådighed over arealet, jf. § 74, stk. 1.

Afvisning af klage over afslag på lovliggørende dispensation til etablering af rørledning i beskyttet mose

22/16141

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har truffet afgørelse efter naturbeskyttelseslovens § 86, stk. 1 jf. § 78, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Hillerød Kommunes afgørelse af 28. oktober 2022 om afslag på lovliggørende dispensation til etablering af rørledning i beskyttet mose.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. naturbeskyttelseslovens § 88, stk. 1

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Afgørelsen er den 23. november 2022 påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet af ejer af en naboejendom.

Klager har navnlig anført, at

- der er foretaget udskiftning af et gammelt rør,
- klager har hævdt på at udlede via grundejerforeningens fællesareal,
- rørledningen ikke påvirker mosens,
- rørledningen ikke vil medføre en berettiget forventning for fremtidige ansøgere, og
- kommunen ikke har foretaget høring af klager.

2. Sagens oplysninger

2.1. Ejendomme og området

Det omhandlede areal er registreret som § 3-beskyttet mose, og udgør ca. 11.860 m², og er en del af matr. nr. [M1], Nødebo by, Nødebo. Arealet ligger i udkanten af et bebygget område i byzone ved Nødebo By, ca. 50 m fra Esum sø.[4]

Arealet afgrænses mod øst af et trætilvokset areal beliggende i landzone, og mod syd af en matrikel som tillige er registreret som § 3-beskyttet mose. Grænsende op til det omhandlede areal mod vest og nord er beboelsesejendomme.

2.2. Den påklagede afgørelse

Hillerød Kommune har den 28. oktober 2022 truffet afgørelse om afslag på lovliggørende dispensation til etablering af rørledning i beskyttet mose samt påbud om reetablering.

Hillerød Kommune har stilet afgørelsen til klager, som ejer et naboareal på matr. nr. [M2], Nødebo By, Nødebo, som mod vest grænser op til det omhandlede areal på matr.nr. [M1], Nødebo By, Nødebo. Det fremgår af afgørelsen, at dette areal er ejet af Grundejerforeningen [F1].

Om sagens baggrund har Hillerød Kommune ved afgørelsen anført, at grundejerforeningen har rettet henvendelse til kommunen vedrørende nedgravning af en rørledning fra klagers ejendom, og videre gennem det omhandlede areal, som er ejet af grundejerforeningen. Kommunen har dernæst foretaget besigtigelse af det omhandlede areal, og konstateret, at klager har etableret en rørledning i beskyttet natur uden forudgående tilladelse fra kommunen. Kommunen har i afgørelsen bemærket, at rørledningen, ifølge klagers oplysninger, er etableret for at aflede tagvand og vand fra omfangsdræn fra klagers ejendom og ud til Esum Sø.

Hillerød Kommune har ved afgørelsen fremhævet, at kommunen har givet klager tilladelse med vilkår om godkendelse af regnvandsløsning efter miljøbeskyttelsesloven til udledning af regnvand fra tagareal til Esum sø via pumpeanlæg, og således ikke igennem den beskyttede mose. Klager har ifølge afgørelsen oplyst kommunen, at årsagen til tilladelsen ikke er udnyttet er, at løsningen er dyr, og klager på tidspunktet for nedgravning fandt et gammelt lerdræn på det omhandlede areal. Kommunen har hertil påpeget, at klagers ejendom ligger inden for Landvindingslauget [F1], hvor afvandingssystemet omfatter hovedkanal og pumpestation, og at grundejere ifølge pumpelagets vedtægter, selv skal bekoste at få ført overfladevand til hovedkanalen. Yderligere har kommunen ved afgørelsen bemærket, at det gamle lerdræn efter klagers oplysninger var tilstoppet, og dermed ikke havde en drænende effekt.

Hillerød Kommune har ved afgørelsen vurderet, at den etablerede rørledning har en drænende effekt på § 3-beskyttet mose på det omhandlede areal, hvortil kommunen har lagt vægt på, at der er alternative løsninger for udledning, og en dispensation vil medføre en uheldig præcedens.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det følger af naturbeskyttelseslovens § 78, stk. 1, at afgørelser truffet i henhold til loven kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Det følger af naturbeskyttelseslovens § 86, stk. 1, at følgende er klageberettigede:

- 1) adressaten for afgørelsen,
- 2) ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører,
- 3) offentlige myndigheder,
- 4) en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker,
- 5) lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen,
- 6) landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø, og
- 7) landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser.

Miljø- og Fødevareklagenævnet lægger til grund, at Hillerød Kommunes påklagede afgørelse af 28. oktober 2022 alene omhandler nedgravning af rørledning på matr.nr. [M1], Nødebo By, Nødebo, og ikke omfatter klagers ejendom, uanset om det ansøgte er af betydning for klager i forhold til afledning af vand fra klagers ejendom.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klager ikke er klageberettiget i forhold til den påklagede afgørelse.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har lagt vægt på, at klager ikke er ejer af det areal, som den påklagede afgørelse omhandler. Nævnet henviser til, at ejere af nærliggende ejendomme ikke er klageberettigede, da nabohensyn/-interesser ikke er beskyttet efter naturbeskyttelsesloven.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har endvidere inddraget det juridiske udgangspunkt om, at adressat for afgørelsen er den, som har rådighed over den berørte ejendom. At klager har modtaget den påklagede afgørelse betyder efter nævnets opfattelse ikke, at klager kan anses som adressat efter naturbeskyttelseslovens § 86, stk. 1, nr. 1. Den omstændighed, at klager har ansøgt Hillerød Kommune om nedgravning af rørledning på et naboareal, og efterfølgende har modtaget kommunens afslag herpå, fører efter nævnets vurdering ikke til, at klager opnår klageberettigelse efter naturbeskyttelsesloven.[5] Det er nævnets opfattelse, at den givne ret til at have rørledningen liggende under ejendommen, er af for beskeden til at give klager klageberettigelse i medfør af en brugsret.

På den baggrund er det Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at klager ikke er omfattet af kredsen af klageberettigede i naturbeskyttelseslovens § 86, stk. 1.

3.2. Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Hillerød Kommunes afgørelse af 28. oktober 2022 om afslag på lovliggørende dispensation til etablering af rørledning i beskyttet mose.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 1392 af 4. oktober 2022 om naturbeskyttelse.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] <https://arealinformation.miljoeportal.dk/> (<https://arealinformation.miljoeportal.dk/>)

[5] FOB.1981.188.

Sag:

22/16141

Dato:

25. september
2023.

Emner:

NBL - beskyttede ...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)